

4) „Børnefradraget“ skulde efter Ministerens Forslag være 100 Kr. i København og Frederiksberg, 85 Kr. i Købstadkommunerne og 70 Kr. i Landkommunerne. Efter Forslag af Ministeren, tiltraadt af Udvalget, sattes Beløbene til henholdsvis 115 Kr., 100 Kr. og 85 Kr. Endvidere tilføjedes i Folketinget — efter Forslag af Finansministeren, tiltraadt af Udvalget — Bestemmelsen om at sætte det almindelige skattefri Fradrag til 700 Kr. i Landkommuner med bymæssig Bebyggelse. (Det anføres i Betænkningen om denne og de andre af Folketinget foretagne Lempelser, at Flertallet har kunnet tiltræde dem, da Mindreindtægten kan dækkes ved den af Flertallet foreslaede Forhøjelse af Formueskatten).

5) Bestemmelsen om, at Møbler, Husgeraad o. s. v. ikke henregnes til skattepligtig Formue, indskrænkedes — efter Forslag af Udvalget — til kun at gælde, hvad der har en Værdi af ikke over 15,000 Kr. — En Bestemmelse i selve Lovforslaget, at en Formue paa ikke over 10,000 Kr. (nu 3,000) er skattefri, naar vedkommende er fri for Indkomstskat, vedtoges, uden at der dertil var stillet noget Ændringsforslag.

6) Paa Skattelignings-Omraadet indeholdt Finansministerens Forslag forskellige Ændringer, navnlig disse to: at Antallet af Medlemmer i et Skatteraad nedsattes til 3, og at der over Overskatteraadene indføres endnu en Instans: et Landsoverskatteraad, bestaaende af 5 Medlemmer, hvoraf de 3 skulle beklæde Dommerembede; Honorarer til Medlemmerne skulle fastsættes af Finansministeren. Dette tiltraadtes af Folketinget, idet dog efter Forslag af Udvalgets Flertal Honorarerne for Skatteraadsmedlemmerne nedsattes fra 800 Kr. til 600 Kr. for Formanden og fra 400 Kr. til 200 Kr. for de øvrige Medlemmer.

I den af *Folketingets Udvalg afgivne Betænkning* udtaler det førstnævnte *Flertal*, at „det erkender, at forskellige sammenstødende Omstændigheder have medvirket til den foreliggende Nødvendighed for at skaffe Statskassen forøgede Indtægter, og at de betydelige Stigninger paa de senere Aars Finanslove, der skyldes Vedtagelsen af humane og sociale Love samt Lønningslove, ikke ere uden væsentlig Skyld heri“. Idet Flertallet fremdeles erkender, at det efterhaanden opstaaede Misforhold mellem Statens normale Indtægter og Udgifter ikke kan udjævnes alene gennem Besparelser, hvorfor Flertallet er villigt til at yde sin Medvirkning til gennem forøgede Indtægter at skabe den fornødne Balance, udtaler Flertallet, at det fremdeles maa „holde paa, at direkte Skat er den retfærdigste Form for Skatteudskrivning, men da en Indkomst- og Formueskat for at være retfærdig virkende kræver en gradvis Indførelse gennem en længere Aarrække, og denne